

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy- s Czerna-utca sarkán
Papp Ferencz butoraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
9—11 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. alatt,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Nagy-külföldi levelei érdekli közlemények
Horváth László
társaszerkesztőhöz Segesvárra küldendők,
a kis-külföldi levelei érdekli közlemények
Gyöngyössi István
társaszerkesztőhöz Dicső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-külföldi megyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkli, segesvári és szent-ágotai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁRÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapestén: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

16-ik szám.

Brassó, Kedd, február 5-én.

V. évfolyam. 1889.

A nemzet gyásza.

A magyar király gyásza összes népeinek gyásza. A magyar nép gyásza egész Európa gyásza. Nincs nemzet, mely a borzasztó csapásban ne osztoznék velünk; nincs uralkodó Európában, ki ne gyászolna a mi királyunkkal.

A trón s nemzetek büszkeségét ma délután viszik a bécsi kapuczinusok templomába alsó termébe; ma helyezik el a mi imádott trónörökösünk földi maradvá yait rég elköltözött ősei mellé.

Ott a kapuczinusok templomában, hol Ausztria-Magyarország sok fejedelmi sarja fekszik, alig lesz nemesebb, fenköltebb porhüvely, mint a Rudolf trónörökösé.

Még egyszer megáll a nemzet ravatala előtt; még egyszer odaborul a legkedvesebb királyi holt tetemére, hogy elzokogja fájdalmát; azután némán, mint a kinek elfogytak könnyei, nézi, mint viszik le őseihez a legszebb jövőre hivatott trónörökösét: Rudolf nem a nemzeté többé, ő már a történelemé.

Élete tükör, egy fényes lap a nemzet történetében, melyen felírva lesz az örök idők emlékeül, hogy volt egy királyfi, a Habsburgok legnemesebb sarja, kitől többet várt a nemzet, mint egykor legnagyobb nemzeti fejedelmétől nyert; kire tekintve, büszkén mondta a magyar nemzet: nem nagy volt hajdan a magyar, hanem nagy lesz a magyar, s nagygyá te fogod tenni!

Álomkép volt, muló álom! Csak mint reghős fog ő egykor a nemzet történelmében állani, mint hős, a ki hirtelen letűnik, de a kinek letűnése megmagyarázhatatlan a nemzet s a világ előtt. Öngyilkosság vitte a halálba. — Mi lehetett az oka két hatalmas, nagy birodalom trónörökösé öngyilkosságának?

Mi tehetette életunttá a férfit, kinek élete rózsakert volt s kit jövődő népei bálványoztak? — Örökké talány marad.

Vagy ha gyilkos kéznek esett talán áldozatul, kié volt az a szentségtörő kéz, mely e drága életet kioltá? Mi vezethette e szörnyű vadat e borzasztó tetterre? A trónörökös halála minden-

kép csak talány marad s lehet, hogy soha sem lesz felderítve. A történelem mint öngyilkost fogja feljegyezni örök lapjaira s tettét mint példátlant a magyar nemzet történetében.

Bármilyen legyen azonban a halál oka, — fájdalom, végső eredménye, hogy ő nincs többé; már csak teste a mienk, lelke ott áll Isten jobbán, hogy onnan őrizze szeretett magyar nemzetét. Csak néhány óra még és a test sem a mién többé. Elvándorol ősei koporsói mellé, hogy díszbe legyen annak a hosszú koporsósornak, mely ott áll a bécsi kapuczinusok templomának földalatti termében.

Álljunk meg a ravatal előtt s zokogjunk, nemzetem! Sirassuk meg azt, kiért eddig rajongtunk. Azután menjünk Isten házába és imádkozzunk.

Az óra, melyben elviszik Rudolfunkat ősei sírhelyére, legyen az ájtatosságnak szentelve: nemzetem, imádkozzál!

És valahányszor eljő e szörnyű nap évfordulója, január 30-ika, melyen szeretett trónörökösünk szelleme elköltözött tőlünk, mindannyiszor nyilván meg Magyarország összes templomai s mondjunk egy ájtatos imát, kérjünk menyei üdvösséget annak, ki a földi üdvösséget el nem nyerheté.

Imádkozzál, nemzetem, hogy Isten, ki e borzasztó csapást mérte rád, óvja meg szeretett királyunkat s királyi házunkat, adjon vigaszt a reményeitől, élete boldogságától megfosztott királyi apának, a kinek — mint maga mondá a fájdalom legsúlyosabb perceiben — „nem maradt egyebe, mint a kötelességérzet.”

Távirati tudósítások.*)

Budapest, febr. 2. (d. e. 11 óra 20 p.-kor feladva.) A hivatalos lapban közétett orvosi vélemény jogositottnak tartja azon feltevést, hogy az öngyilkosság elme zavarban történt. Károlyi István visszaérkezett. Nyilatkozatai nem hagynak kétséget az iránt, hogy csakugyan öngyilkosság esete forog fenn. A trónörökös öt levelet írt: atyjához, anyjához,

*) E táviratokból megérkezésük után azonnal külön kiadást rendeztünk, melyeket lapunk kihordója által szétosztattunk. Szerk.

néjéhez, Ottó főherceghez és a braganzai herceghez. Erzsébet királynénak a gyászhirot nem Hoyos, hanem Ferenczy Ida vitte.

Bécs, febr. 2. (déli 12 órakor feladva.) Hir szerint a király megtette az intézkedéseket a trónutódlás esetére. Károly Lajos lemondásáról szóló hírek azonban feltevésen alapulnak csak. A temetés kedden délután egyszerűen, szokásos pompával megy végbe; még katonai küldöttségek sem lesznek jelen. A koporsót számos koszoru fűdi.

Budapest, febr. 3. (este 10 órakor feladva.) A király Tiszát fogadva, a következő nyilatkozatot tette: „Mindent elvesztettem, a mit birtam a reményből s hitből, melyet fiam jövőjébe vettem; immár nem marad egyebem, mint a kötelességérzet, melyhez mindaddig, míg csak öreg csontjaim kibírják, hű fogok maradni. Erre úgy ön, mint népeim bizton számíthatnak.”

Midőn a trónörökös ravatalra helyezték, a nép oly tömegekben tödult a Hofburghoz, hogy a Schweizerhofot elzárták. A király néhányszor megjelent az ablaknál s oly katonai tartásu volt, mint rendesen. Komor tekintettel nézett a néma gyászban egybegyűlt sokaságra. — A holttest a néhai Ferencz császár hálósobájában van. Jobb halántékán a haj mélyen le van fésülve. Arczkifejezése végtelen nyugodt, ajkán mosoly. Koszoruk tömegesen vannak a ravatalon. Testét zöldhajtokás diszkabát rendjelekkel fűdi. — A fej fehér atlaszvánkoson nyugszik. A belga királyi pár, a flandriai gróf, Balduin herceg¹, 11-kor megérkeztek. A király s Coburg a vasuton fogadták; királyunk sirva csókolt meg a belga királyt, azután a zokogó királynénak kezét csókolt. Azonnal a Burgba hajtottak, hol a királyné s Stefánia várták. A találkozás rendkívül megható volt. A pályaudvarnál kívül ezernyi néptömeg levett kalappal várta a felségeket.

A trónörökösne a temetés után szüleiivel Brüsszelbe megy hosszabb tartózkodásra, a királyi pár pedig Budapestre. — A walesi herceg inkognitóba jön Bécsbe, barátja temetésén részt venni. — A német császár újólág el akart jönni a temetésre, mint magánember, de királyunk kérésére abbahagyta az utazást.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Cyprián.

— Eredeti novella. —

Árdenyi Gézáról.

(Folytatás.)

15) Merre mentek, hova mentek?
S Cyprián abba az állapotba esett, a melyről azt szoktuk mondani, no most megállt az esze!
Mereven tekintett maga elé s maga sem tudta miért; egy pókhálóra kezdett figyelni, melynek szálain e pillanatban egy kis aranyzöld legyecskét vonszolt lázasan a tarka pók a szöglet felé.
Cyprián egyszerre tudta, hol van Jolán Megsejtette szívével, és az esze rábizonyított. Azonnal indult; nem vitt magával senkit.
Gyorskocsik, lovak álltak rendelkezésére; akkori időben a pénz adott gőzgyorsaságot.
Mennyi idő telt el, míg odaért; azt hitte, hogy a megkészszerzett örökkévalóság.
Éppen éj volt, mint akkor; — a hold is ugy süttött, a fák is talán ugyanazt álmodták, midőn az erdő tisztásán áthaladt.
Odaért a vár rejtékutjához, egy félig bedőlt márványkúthoz.
Leszállt a kútha megnymott egy rugót; a szé-

les márványlap csikorogva fordult meg sarkain, s ő ment előre tapogatózva, vakon.

Egyszer csak lépcsőbe botlott, emlékezett rája: azon haladt fölfelé... lefelé...

Futott és olvasott százig, akkor beleütődött a falba.

Ugyan-e pillanatban csengő kacaj hangzott a falon át.

Cyprián megismerte: neki is szólt ez valamikor. Lázasan keresgélte a gombot; soká nem találta, egyszer aztán rája akadt; a nagy velencei tükör libegni kezdett, s ő ott állt dult arc-zal, zilált hajjal, bosszútól lángoló szemekkel.

A nyomorult lelkű nő ugyanazon török ruhába volt öltözve, mint akkor; a vele szemben álló férfi az ő kaftánját és papucsait viselte; fogósdit játszottak, mint ő — akkor.

A nő felsikoltott, midőn Cypriánt meglátta. Volage urnak arczán pedig kedvetlen mosoly vonaglott.

— Minő szerencse! — mondá erőltetett udvariassággal.

Cyprián belenyult a zsebeibe, marokszámra szedte ki onnan az aranyakat és bankókat, oda szórta az asszony elé, aztán mély megvetéssel szóla:

— Asszonyom! ez az ur tanu reá, hogy én önt kifizettem!

Volage ur eléje ugrott és heveskedni kezdte: — Uram, ez sértés!

— Önre, vagy e demimondera?

— Reám is

— Ha tetszik, mindjárt végezhetünk!

E szavakat mondva Cyprián, két pisztolyt vett ki zsebéből és egyiket Volagenak nyujtá.

Ez elvette a pisztolyt, azonban hirtelen így szólt Cypriánhoz:

— Itt nem lehetünk egymásra, mert a cselédség meghallaná

— Mit törődöm én azzal!

— Ha ön nem törődik, ám löjjön rám, én nem emelek önre fegyvert.

— Hát mit akar ön? — kérde Cyprián, fogait csikorgatva.

Volage egy fáklyát vett fel a sarokból és meggyújtotta, aztán így szólt:

— Kövessen, monsieur! majd elvezetem oda, a hol lehetünk.

S a velencei tükör újra fordult. Cyprián a nélkül, hogy egy tekintetet vetne az eszmélet nélkül ott heverő nőre, Volage után sietett.

Szórtalanul mentek az alaguton. A kútha érve, Volage eloltotta a fáklyát, s letűzte a márványlap elé egy üregbe.

(Vége következik.)

Bécs, febr. 5. (reggel 7 óra 45 percckor feladva.) A lakosság tolongása a ravatalon fekvő holttesthez óriási mérveket öltött. Sokan elájultak s megsebesültek. A felségek hétfőn hosszabb tartózkodásra Budapestre jönnek. — Stefániáról terjesztett hírek, mintha monarchiát el akarná hagyni, alaptalanok.

A bonczolás eredménye.

A hivatalos »Budapesti közlöny« hirtelenséggel közli a trónörökös holttestének bonczolásáról felvett jegyzőkönyv alapján kiadott hiteles orvosi vélemény, melyet távirataink már pénteken jelzett.

A hivatalos lap e közleményét egész terjedelmében itt adjuk:

Ő cs. és kir. fensége Rudolf főherceg trónörökös hullájának 1889. évi január hó 31-én Bécsben, a cs. és kir. Burgban, az erre törvényszerűen hivatott orvosi szakférfiak által és a törvényes alakszerűségek megtartásával megejtett bonczolása alkalmával, a jegyzőkönyvbe vett bonczlelet alapján, egy a közreműködött orvosok aláírásával hitelesített vélemény adatott ki, a melynek szövege a következő:

Orvosi vélemény.

1) Ő cs. és kir. fensége a trónörökös halálának közvetlen okát: a koponyának, valamint a mellő agyrészeknek szétzúzódása képezte.

2) E szétzúzódást egy a jobboldali halánték elő részére közvetlen közelből intézett lövés okozta.

3) Egy középszerű átnérőjű revolverből jövő lövés alkalmas volt a jelzett sérülésnek előidézésére.

4) A löveg nem találtatott meg, minthogy az a halfül felett konstatait löcsatorna nyíláson kihatólt.

5) Nem szenved kétséget, hogy a lövést ő cs. és kir. fensége önmaga intézte maga ellen, s hogy a halál rögtön bekövetkezett.

6) A nyíl- és koszorú-varratnak időelőtti összenövése, a koponya gödröcsnek feltűnő mélysége, s az úgy nevezett »ujj-alaku benyomódások« a koponyacsontok belső felületén, az agytekevénnyek feltűnő el laposodása és az agygyomrocs kitágulása oly körtünetek, melyek tapasztalás szerint rendellenes lelki állapotokkal szoktak együtt járni, és ennél fogva arra a föltevésre jogosítanak, hogy a tett elmezavarban hajtatott végre. — Dr. Hofmann, s. k. udv. tanácsos, a törvényszéki orvostan tanára; Dr. Kundrat János, s. k. tanár, a korbonzati intézet igazgatója, mint bonczoló orvos; Dr. Wiederhofer Hermann, s. k. tanár, udv. tanácsos, háziorvos.

A ravatal.

— Távirati tudósításunk kiegészítéseül. —

Midőn a trónörökös holttestét ravatalra helyezték, a nép oly tömegekben tödült a Burghoz, hogy a Schweizerhofot el kellett zárni. — Csak jeggyel bírók juthattak az udvarba, hogy a trónörökös lakosztályába menjenek. A Graben-en, Kohlmarkt-on s a Burghoz vezető összes tereken és utcákon óráról-óra növekszik az emberáradat.

A körülmény, hogy ünnepnap van s hogy délig verőfényes nap mosolygott, ezeket meg ezeket vonzott a város minden részéről. Az emberek gyakran pillantottak fel a király dolgozó szobája felé. A király néhányszor megjelent az ablaknál s oly katonai tartásu volt, mint rendesen. Komor tekintettel nézett a néma gyászban egybegyűlt sokaságra. Midőn d. u. eső állott be és erős szél rázta a gyászlobogókat, apadt az egybegyűlt sokaság. Ama kevesek, kik jeggyel bírtak, a körülzárt Schweitzerhofon át beléptek s a császári szobákhoz vezető kis lépcsőnél várakoztak.

[Az egybegyűlték kik a trónörökös koporsójáig jutni akartak, többnyire magasrangú katonatisztek nejikkel, továbbá udvari alkalmazottak és szolgák. Mások, kik jegy nélkül valamiként az udvaron áthatoltak könyörögtek azért, hogy előre juthassanak; az udvarias, de mégis igen erőlyes burgzsandárok azonban megfúszítanak minden előnyomulási kísérletet.

A második emeleten aztán egy üvegajtó előtt még egyszer várakozni kell, mivel a teremnek, melyben a ravatal van, csak egy bejárata van és alig fér el tíz-tizenkét ember a koszorúktól szabadon hagyott kis helyen. A lég annyira telítve van virágillattal, hogy jóformán elkábultan lépni az első szobába, a hol a fölős számú koszorúkat elhelyezték. A két hatalmas ablakon behatol a napfény és megvilágítja a szőnyegen elhelyezett pompás növényzetet. A butorok a gobelinnel fedett falakhoz vannak tolvá, csak az egyik sarokban áll egy óriási állványon a királyné életnagyságú képe, mely a felséges asszonyt fehér bálí öltözetben, ajkain bánatos mosollyal ábrázolja. Zsámolyokhoz vannak támasztva a koszorúk, melyekről csakugyan ellehet mondani, hogy soha ravatal pompásabb virágoskert még nem vett körül. Nem volna igazságos,

ha valamelyik koszorút külön kiemelnénk, mert valamennyi gyönyörű.

Az első szobából abba a terembe lépünk, melyben a ravatal áll. Az elsőtetült teremből gyertyák fénye hatol ki, ez, valamint a virágok kitóduló illata abba a kimondhatlan komor hangulatba ejt, mely a szívet össmorítja s a szemet könyekkel tölti meg. A befüggönyözött ablakokkal szemben levő falat hatalmas délszaki növények borítják s egyes növények egészen a tetőzetig érnek, mások legyező leveleiket a virágokkal borított padlóig hajtják alá. Zöld félkört képeznek a ravatal háttérére gyanánt. A ravatal maga embermagasságú. A koporsó fejénél az ágak két felé hajolnak, az alacsonyabb lombok érintik a halott haját. A felső ágak közül életnagyságú Krisztus-kép tűnik elő s fény által elborítva, kezeit mintegy áldásra látszik a halott fölé terjeszteni. S ha már az ünnepélyesen komor környezet mély szomorúságra hangol, úgy a drága halott látása a ravatalon kétszeres erővel hat ránk.

Márványhalványan válnak ki a trónörökös finom arcvonásai a sötétbarna hajzat alól. A jobb halántékon a haj mélyen le van fésülve, a bal halántékot teljes halotthalványságában látni. Az orr, száj és ajkak változatlanok, az arczkifejezés végtelen nyugodt. — A testet zöldhajtokás diszkabát takarja, mellén pedig a Szent-István-rend vörös-zöld szalagja fonódik át és számos rendjel fedi. A kezeket fehér bőrkéztyük burkolják, de nincsenek egymásba kulcsolva, hanem egy aranyhimzetű és brabanti csipkével szegélyezett brokátpaplanon nyugszanak, mely a koporsó alsó végeig nyulik és a lábakat is beburkolja. A trónörökös feje fehér atlaszvánkoson pihen, melyet kissé benyom. A fekete bársonnyal bevont és aranykarmokkal, sasokkal és koronákkal díszített koporsó egészében látható. A koporsó lábánál fekete lepellet borított imaszéket látunk, melynek széles porczára négy, ezüstgyertyatartóban álló égő gyertya és ébenfa-feszület van helyezve. A ravatal körül vannak a pompás koszorúk, a holtat körülvevő szeretetnek a jelei. A trónörökös lábainál üde rózsabimbókból font koszorú látható, melyet a kis Erzsébet főhercegnő hozott remegő kezekkel atyja ravatalára. Alantabb valamivel az özvegy trónörökösasszonynak fehér rózsából és nefeletsből font koszorúja, azután az anyakirályné, a nagybátyák és nagynénék koszorúi következnek, egy virágzó rózsás kert, mely a halál rémes képét igyekszik enyhíteni. Zokogva hagyják oda a nők a termet, a férfiak lehajtott fővel távoznak e teremből, hol annyi szívnek hő reménye fekszik holtan, hidegen.

A trónörökös.

Este Ferencz Ferdinánd főherceg pénteken délelőtt, mint táviratilag már jelentettük, feltűnően hosszú ideig tartó kihallgatáson volt a királynál. E kihallgatás alkalmával a király, hir szerint, megmondta Ferencz Ferdinánd hercegnének, hogy ezentul őt tekintti trónörökösnek. Károly Lajos főherceg, a király öccse, a ki első sorban örökölné a trónt, legidősebb fiává lemondott trónöröklési jogáról. Az este nevet Ferencz Ferdinánd legközelebb leteszi s azontul öccse Ottó főherceg fogja az Este nevet viselni. A király, a kit a súlyos sorscsapás egyetlen fiától fosztott meg, az új trónörököst, Ferencz Ferdinánd főherceget örökre fogadja.

Mikor a főherceg eltávozott, észrevehető módon meg volt hatva. Az advárnál, hir szerint, már úgy tekintik Ferencz Ferdinánd főherceget, — mint trónörököst.

Károly Lajos főhercegnének e lemondása a trónöröklési igényről Ausztriában már a lemondás tényével feltétlenül érvényes s teljes joghatályal bír. Magyarországon azonban másként áll a dolog. — A mi közjogunk a trónöröklésről való lemondás érvényéhez azt is feltétlenül megköveteli, hogy a lemondás a magyar országgyűlés által elfogadtassék s a törvénybe becikkelyeztessék. Addig, míg ez meg nem történik, az öröklési igényről bár megtörtént lemondás a magyar trónra nézve érvénytelen nem bír.

A magyar közjognak ez alapelvét ujabban az 1867-ik évi harmadik törvényezikk is határozottan kimondotta, megállapítva, hogy minden bekövetkező trón lemondás Magyarország külön értesítése mellett s alkotmányos hozzájárulásával történjék.

Károly Lajos főherceg ő fenségének lemondása tehát mindenesetre az országgyűlés elé lesz terjesztendő.

Míg ez törvénybe nem igtattatik, addig a magyar korona praesumptiv örökösének jogilag Károly Lajos tekintendő.

A temetés.

A temetés ma d. u. megy végbe. Mivel a Kapucinus-templom helyiségei nem elég tágasak, a földvarmesteri hivatal kijelentette, hogy a küldötségeket nem bocsátják a gyászszertartásokra. Erről a magyar képviselőházat is értesítette.

Tanügy.

A brassói középfaipar-iskola f. hó 1-én tartott idei első félévi vizsgálatát. A közönség érdeklődése — mint mindég — most is igen gyenge volt, a mi azonban nem az iskolának, hanem azoknak kell számlálni, a kik nem vettek részt a minden tekintetben kitünően sikerült vizsgálálon, mely egész d. e. és u. tartott.

E vizsga újabb bizonyosságot adta az iskola kitünő vezetésének. Minden egyes tantárgyban a növendékek teljesen kielégítő jártasságot tanúsítottak, úgy hogy továbbá ilyen előhaladás mellett művelt műiparosokként jönnek ki az iskolából.

A vizsga után a műhely és kész munkák tekintettek meg, a melyek még inkább meglepték a szemlélőket.

Küküllőmegyék rovata.

— Hivatalos rész. —

Kis- és Nagy-Küküllőmegyék alispánjai következő meghívókat bocsátották ki:

I.

Szám 1352—1889.

Kis-Küküllőmegye alispánjától.

Azon mélyen megrendítő s az egész hazát gyászba borító eset következtében, hogy Rudolf trónörökös ő cs. és kir. fensége f. hó 30-ik napján meghalt, gróf főispán ur ő méltósága mai nap vett távirati rendeletével

rendkívüli közgyűlés

egybehívását hagyta meg; minél fogva a vármegye törvényhatósági bizottságának t. cz. tagjait a kiváló nagy veszteség okozta alattvalói fájdalom érzetével kell felhívnom, hogy a f. évi február hó 5-én megtartandó s déli 12 órakor megnyitandó rendkívüli közgyűlésre megjelenni méltóztassanak.

Dicső-Szentmárton, 1889. január 31-én.

H. Gál Domokos,
alispán.

II.

Szám 1211—1889.

Nagy-Küküllő vármegye alispánjától.

Már néhai Rezső trónörökös ő fenségének elhalálozásával az uralkodó házat s hazánkat ért le-sújtó csapás folytán ő cs. és kir. felségeik előtt mély részvételünk kifejezése végett egyetértőleg a gróf főispán ur ő méltóságával a törvényhatósági bizottságnak Segesvárt a vármegyeház dísztermében 1889. évi február 9-én d. e. 10 órakor tartandó

rendkívüli ülésére

van szerencsém ezimet tisztelettel meghívni.

Segesvárt, 1889 évi január hó 31-én.

Szoboszlai,
alispán.

Dicső-Szentmárton, 1889. jan. 21.

— Színészeti. Füllérestély. —

Megbukott!!! A Brodi Károly igazgatása alatti szintársulat f. évi január 27-én csaknem teljesen üres ház előtt kinlódta el »Az ördög pilulái« látványos bohózatot utolsó és bucsu előadásul. A közönség mely ha nem is látogatta kiváló számban a színészeti előadásokat, mindazonáltal kisebb nagyobb mértékben volt képviselve annyira, a mennyire mindig csak egy színházba járó közönségtől várni lehet. S talán ezen bucsu előadásán is színézeinknek, kiket a publikum meglehetősen méltánylásban részesített közepes játékukért, nagyobb számú közönséget láthattunk volna, ha a nem épen kellő cirkumspektus igazgató nem fölemelt árakkal adta a látványos darabot. Ezen eljárásával elszámította magát az igazgató, mert a közönség nem volt hajlandó a rendes árak mellett amugy is borsos árakon fölüli pótlással a »bengáliai« »görög tüzfény-nyel« világitott nagy allegorikus képeket látni. Ugy látszik, az igazgató nem ismeri ezen közmondást: Jobb a sűrű krajezár, mint a ritka forint.

Ezzel bevégezték színészeink itteni működésüket.

Január 28-án, vasárnap este hozzánk is beköszöntött Carneval urfi. Belopódzott a fillérestélyek czége alatt, mely szerény firma a Herezeg Zsigmond elnökléte alatti rendezőség találékonyágának és ügyes taktikájának tudható be, lévén az a följegyzésre méltó taktika a dologban, hogy szépeknék ne kellessék fényes, selymes és isten tudja miféle »módi« szerinti ruházatban megjelenni, ezzel hitte utját vágni az elharapódzott rossz szokásnak.

Mert bizonyára a keserű tapasztalat tanította meg a rendezőseget arra, hogy bármily ciceró betűzettel kiszédett, s a mondat előtt és után számtalan kérdő és felkiáltó jellel ellátott »nőinket kérjük egyszerű ruhában megjelenni!« clausulával fejezték volna is be meghívóikat, úgy sem tudták volna szépeinket »egyszerű« ruházatban látni.

Ezen ügyes taktikának köszönhetjük azután, hogy nőink mindenike egyszerű ruházatban jelenvén, annál szebbek, kecsesebbek, bájosabbak voltak, s annál in-

kább uralkodott a fesztelenség nélküli jókedv az éjféli utáni órákig. S éppen, mert ilyen jól mulattunk, nem lennénk igazságosak, ha a jókedv előidézőit, a szép hölgykoszorút s abban az egyes virágok neveit elhallgatnók.

Egy fiatal dandy följegyzése után közöljük a szép névsort: Hilibi Gál Domokosné, Pekry Sándorné, Bukurestiné, Kovácsiné, Gáspár Györgyné, Dánielné, Fekete Györgyné, Bokor Andrásné, Csató Gáborné, Gyöngyössy, Mátéfi Domokosné, Felszegi Gáborné, Fekete Józsefné stb.

A viruló leánykoszorúból: Apáthy Juliska és Gizella, Rédiger Juliska, Hadházi Juliska, Petrits Mariska, Cseh Mariska, Gáspár Ilona stb.

Egyszersmind bemutatjuk a rendezőség felkérésére mindazon tisztelt vendégeket, kik a „vizvezeték-alap” javára rendezett fillérestélyen fölülfizetni szívesek voltak, mely közlés szolgáljon nyilvános köszönet mellett nyugtatványozásul is: Pekry Sándor 2 frt, Boér Gábor, Czirka János, Herczeg Zsigmond 1—1 frt, Bukuresti János 1 frt 50 kr, Csiki Dávid, Czirka Timotheus, Daniel Ferenczné, Fekete József, Kerekes Béla, 50—50 kr, Makavé Jakab, Tamási Albert 30—30 kr.

A tiszta jövedelemtől, s általában a mulatságról szabályszerű számadást fog a rendezőség lapunk útján a t. közönségnek bemutatni,

Hétfalu társadalmi viszonyairól.

— Ajánlvá ifj. Borcsa Mihály urnak. —

Nem czéлом polemikába keveredni, sem az egyetlenség magvát nem akarom elhinteni, az — fájdalom — ugyis ijesztő mértékben meg van már Hétfalunak egy világi, mint egyházi vezérffiai közt. Voltaképeni czéлом nem lehet más, — mint egyfelől Borcsa ur korábbi cikkére észrevételeimet megtenni, másfelől az ott megpendített eszméről nézetemet nyilvánosságra hozni.

Mondom, nem írói viselkedés bánt, sem szóhős lenni nem akarok. Nem hagyhatom észrevétel nélkül, hogy Borcsa ur elmefuttatása első részében minden lábra kapott rossznak kuforrását a nők pillanatnyi szeszélyében és a férfiakra gyakorolt befolyásukban keresi; második részében pedig a férfiakat csekély érdemek miatt édig emeli, hogy aztán annál mélyebbre rántassa le.

Az első részből most nem szólok s csakis a második részre volna néhány észrevételem, ha ugyan a tisztelt szerkesztő ur szíves lesz becses lapjában soraimnak helyet engedni.*)

„A férfi — férfi marad” mondja Borcsa ur; igaz, de férfi és férfi közt különbség van. Ha férfi — hát legyen férfi — a szó legnemesebb értelmében s nem hitvány, gyöngé bab, kit céljától, vagy elveitől a legcsekélyebb szellő is eltáncorít. Eszméit, melyeknek üdvös és jóvótáról meg van győződve, az útjába gördülő akadályokat legyőzve, minden megengedhető esz-közzel diadalra juttatni törekedjék. Mert mit ér a jó szándék, a nemes és szép eszme, ha annak kiviteléhez hiányzik a kellő bátorság, ha a ferde közvéleménytől eltáncorítani hagyja magát. (Helyes! Szerk.)

A nép-boldogítás magasztos eszméje, ha vezérelte is hajdan Hétfalu vezérffiai, ma napság az már csak homályos emlékezetben él. Avagy hol van most az a nemes eszme — a haza ideálja — ha ugy a világi, mint egyházi vezérffiaknak felekezeti szükkeblűségtől korlátozva folytonos torzsalkodás közt élnek. (De nem mind. Szerk.)

Bizony nem sokat tettek míg Hétfalu vezérffiai legalább még nem annyit, hogy már megpihenhesse-nek babérjaikon.

Borcsa ur nemes hevétől elragadtatva önmagával jön ellenkezésbe, midőn közleménye, (II.) illetve elmefuttatása első felében azt mondja „a felekezeti szükkeblűség korlátait lerontsa, egy magasabb ideált állítottak maguk elő;” második felében pedig a lábra kapott felekezeti torzsalkodásokat rója meg.

A hétfalusi magarság pusztulásnak indult, s hiába kiáltunk fel a költővel „hogy pusztulunk, ves-szünk, mint oldott kéve széthull nemzetünk”, mert a jajgatás itt nem segít s magunkon kívül mástól nem várhatunk segílyt. S e pusztulásnak kik az okai? Kiket terhel a felelősség? Nem-e Hétfalu vezérffiai, kik látva s érezve azt, nem igyekeznek mentőeszkö-zőket keresni.

Avagy elégséges-e a már felállított népbank? Megvérei-e az a népet a pusztulástól? Nem. Nagyot lendített ugyan a nép szomorú sorsán, de ezzel még nincs befejezve a munka, a népnek szellemi tápot kell nyújtani, művelni kell, hogy megbecsülni tudja anyagi jólétét. Ha azt nem teszik, ugy a népbank inkább kár-rára, mint hasznára van mert könnyebben és cse-

kély kamat mellett kapva pénzt, — inkábbn eki ad-hatja magát szenvedélyeinek.

Nincs égetőbb szükség most, mint egy népkönyv-tár és olvasó helyiség felállítása*), hol jó gazdasági, kertészeti, méhészeti s más a gyakorlati életbe vágó olvasmányokat kapjon a nép, hol a különböző elemek egymással érintkezve, egymással gondolataikat közölve, szabad idejüket hasznosan mulatva töltsék el. S kö-vetkezménye — hatása a népre nagyszerű — meg-becsülhetlen lenne. Az emberek elszoknának a kor-smázástól, s ez által saját anyagi jólétüket mozdita-nák elő.

Kezdeményezők, uttörők pedig legyenek a papok és tanítók, kik már hivatásuknál fogva is az erkölcsi-ség védői és fejlesztői. Ha folyton csak azt várják, hogy a kezdeményezést más meg más vegye fel, ugy bizton várhatnak az idők végéig. Egyesült erővel, váll-vetve fogjanak hozzá s fáradságukon Isten áldása leend.

S ha netalán a férfiak nem bizva önerejükben, ha már annyira elpuhultak volna, hogy cselekedni kép-telenek, akkor vegyük mi nők kezünkbe s mutassuk meg, hogy a gyengének tartott nem többre képes, mint az erős férfi.

Ha pedig igaz az, mit Borcsa ur mond, hogy a népkönyvtár eszméjét, mely már egyszer meg volt pendítve, csak azért vetették el, mert alkalmas helyet nem kaptak s mert nem volt pénz, akkor az nem va-lami fényes világot vet a kezdeményezők buzgalmára. Ha a czél nemes és hasznos voltáról a népet annak idején meggyőzték volna, mindenesetre nem bukik meg, mert ugy hiszem, hogy csángó népünkben a ne-mesebb életcél iránti hajlam nem halt ki egészen. Fel tehát munkára! a míg nem késő! Ki a nemes czélért nem lelkesül, az nem magyar, az nem szereti népét és hazáját.

Egy hétfalusi nő.

A fennebbi sorokat ugyanattól az előkelő hétfa-lusi urhölgytől veszzük, a ki első sorban felett Borcsa urnak általunk közölt cikkeire. Habár helylyel-közzel kissé tulszigoru a hang, melylyel a férfiakat bírálja, mindazonáltal változatlanul adjuk, mert ha nők elegyednek a társadalmi küzdelmekbe, a siker biztos. Ez pedig a földolog. Hétfalu viszonyainak bővebb vi-tatása épenséggel nem felesleges s mi mindenkor kész-séggel nyújtunk annak tért.

Szerk.

A közönség köréből.*)

Nyilvános számadás.

A „brassói csizmadia temetkezési és segélyző egyeslet” szegényei javára f. évi jan. 26-án rendezett estély tiszta jövedelme 43 frt 36 kr volt, melyből 15 szegény, elaggott özvegy két-két frt segélyben része-sült, míg a fennmaradó összeg a folyó segélyre szol-gáló pénztárba helyeztetett.

A választmány hálás köszönetet mond ugy a t. felülfizetőknek, mint az estély t. látogatóinak is.

Alulírt Brassóból távozva, nem teheti, hogy szá-mos jóakaróinak itt tartózkodási ideje alatti részvétük-ért szíves köszönetét ne nyilvánítsa. Fogadják ezt egye-bek között azon nemeskeblű emberbarátok, kik sulyos vesztesége fájdalmát jótékony részvétük által enyhíteni szívesek voltak, mint a brassói első takaré- és öns-e-gélyző egyeslet, polgári kör több tagjai, számos szíves segélyezők, magyar protestáns nőegylet, t. Péter Mi-hály és Pap Ferencz urak s mind azok, kik elhunyt férje végtisztességére megjelenni szívesek voltak.

Brassó, 1889. febr. 3 án.

Özv. Rácz Józsefné.

Helyi és vidéki hírek.

Ő fensége, Rudol trónörökös halálának híre vil-lámgyorsan járta át Kis-Küküllő vármegye rend- és rangkülönbség nélküli lakosságának kebelét is. A vár-megye alispánja azonnal minden nyilvános mulatságot betiltott. A vármegye házán és az állami iskolák épü-letén fekete zászló leng.

Időjárás. Az utóbbi napokban furcsa időjárásunk van. Szombaton irtózatoss szélvész dühöngött, azután egész éjjel s vasárnap d. e. esett az eső, majd ha-vazni kezdett, azután pedig ismét lágy, esendes idő volt.

A gyász Brassóban. A trónörökös halála által az országot ért gyász mintegy 50 gyászlobogó hir-deti városunkban, ezenkívül a máskor zajos mulató-helyek néma csöndje. Ma, a temetés napján az összes iskolák szünetelnek; a temetés órájában — mint ér-tesülünk — az összes templomok harangjai fognak megkondulni s egy órán át hirdetni aaagy gyászt. A „Brassói kereskedelmi és iparegyesület” a megye fő-

*) Az Emke. legközelebb már állitt Csernátfaluban s Zaj-zonban ily népkönyvtárakat, csak használni kell. Szerk.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

ispánja útján részvét-feliratot fog intézni a királyi csa-ládkhoz s Stefánia főhercegnéhez. A király gyászában osztozik városunü minden rendü és rangu lakossága is.

A vasuti Emke tánczvigalom február hó 9-én fog megtartatni a Nr. 1. nagytermében. Erre ezennel figyelmeztetjük a t. közönséget s p. azon hozzáadás-sal, hogy jegyek kaphatók Aronsohn H. s társa és Folyovics J. M. urnk üzletében. Habár a tánczviga-lom igen elegánsnak ígérkezik, t. i. a társaságot ille-tőleg mindazonáltal a jelszó: egyszerűség s ké-retnek a t. hölgyek egyszerűen megjelenni Ugyanekkor megjegyezzük az E. H. téves hírével, hogy bál-anya nem lesz, mert ez nem bál, hanem csak tánczvigalom. Ismételtlen ajánljuk e tánczvigalmat a t. közönség jóakaró figyelmébe.

A kiseddóvó intézetek tegnap megnyitak. Erre ismételtlen figyelmeztetjük a t. szülőket.

Nemes ifjuság! A mi nemes ifjuságunk nem éri már be szokott kedvteléseivel, most már a nyomdának csinál versenyt falragaszok készítése, a szolgáltnak pe-dig a kiragasztás által. Szombati cikkünknek, a fővá-rosi zavargásokról, irott falragaszok voltak követke-zményei, melyekkel szerkesztőnknek tisztelte meg a ne-mes ifjuság, mint „hazaáruló-t” a ki „eladja a ha-zát.” Köszönjük a megtiszteltetést. Kérünk men-nél gyakrabban belőle!

Emke perselyek. (Folytatás.) Nowotny Alfredné 2 frt, Haluskay Andrásné 3.66 frt, Tischler Leontin 48 kr, Osváth Ferenczné 41 kr, Horn Frigyesné 237 frt 20 bani, Tief Ferenczné 2 frt 64 kr, Molnár Jánosné 3.70 1/2 kr, Kovács Károlyné 3.66 frt, Binder Jenőné 2.31 frt, Truhl Jánosné 2.22 1/2 frt, Betző Imréné 2 frt 97 kr, Borosnyai Dánielné 3.65 frt Geőcze Sarolta 2.96 frt, Víz Teréz 3.39 frt, Bályka Jánosné 2.60 Kelemen Károlyné 1.70 frt, Kelemen Mariska 10 kr, egy ismeretlen (özv. Borosnyai Dánielné által) 3.25 frt, Kovács Károlyné 4 frt, Thiesz Anna 3.64 frt, Si-monides Albertné 1.22 frt, Peller Márkné 1.28 frt, Z. Kiss Kálmánné 3.08 frt 2 frank s 5 bani és Simon Ferenczné 2.43 frt. (Folytatjuk.)

Kis-Küküllő vármegyében február elseje szeles és esős idővel köszöntött be. Annyira kellemetlen sáros idő van, hogy a közlekedést egészen megnehezíti.

A segesvári magyar kaszinó február hó 16 án gróf Bethlen Gábor főispán védnöksége alatt zártkörű tánczvigalmat rendez a városház nagy termében. A rendezőség elnöke Kedves János kir. adófelügyelő, al-elnökei: báró Szentkereszty Pál és Kovássy Illés. A rendezőség már kibocsátotta a meghívókat, de kéri azokat, kik netalán tévedésből nem kaptak volna meg-hívót, szíveskedjenek ez iránt a rendezőséghez fordulni. A segesvári kaszinó-bál évről-évre legsikerültebb es-télye Segesvárnak s vidékének. Ilyenkor város és vi-dék szellemi essentiája, a megye legszebb női, együtt vannak. Ez az idén is meg fog történni, ugy hogy e tánczvigalom csak emelni fogja elődei hírnevét.

A köhalmi magyar kaszinó febr. 16-án estélyt rendez; ezen mulatság iránt ugy Köhálomban mint a vidéken igen nagy az érdeklődés, mert a kaszinó mu-latságai szoktak Köhálomban a legjobb mulatságok lenni. Ez évben az estélyre a fogarasi első zenekar van megfogadva.

A dicső-szentmártoni állami iskolák tanítótestü-lete által f. évi febr. 2-ra, mint a halhatatlan emlékü volt kultuszminiszter, báró Eötvös József halálát évfor-duló napján tartandó iskolai emlékünnepe, ő fensége, Rudolf trónörökös közbejött halála miatt elnapoltatott.

Az E. M. K. E. köhalmi fiókkörének t. tagjait folyó évi február hó 8-ikán (pénteken) délutáni 5 óra-kor a köhalmi magyar kaszinó helyiségében tartandó közgyűlésre tisztelettel újólag meghívjuk. Megkívánjuk jegyezni, miszerint ezen közgyűlés tekintet nélkül a megjelenő tagok létszámára, határozatképes lesz. — Köhalom, 1889. február 1. Téglás István jegyző.

Hangversenyt rendez február hó 9-én a nagy-enyedi Bethlen-főiskola theologiai dalkara, melyen a dalkaron kívül Vincze Dánielné urnó, a kitünő zon-gora-művész is fog közreműködni.

Tűzoltó-egylet alakult Kis-Küküllőmegye Darlacz községében. A mozgalom rohamosan indult meg, ugy hogy 112 tag jelentkezett. Ugyanekkor adományok is folytak be a nemes, emberbaráti célra s. p. 28 frt 50 kr készpénz és 8 hl. törökbuza. A mozgalom élén Ja-kab Imre lelkes körjegyző áll. A tagok nemes lelke-sedése nem dicsérhető eléggé.

Balkán-unio. A balkán-szigeti országocskák unió járó a bukuresti „Telegraful” abban a nézetben van, hogy Románia mint szabad és független állam, csak ilye-nekkel lphet szövetségre, de vazall országokkal nem. Lám, milyen hamar elfeledte, hogy ő is volt a fanarista vodák alatt kétszáz évig szegény legény!

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Segesvár.) Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyössy István (D.-Szent-Márton)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos

Szterényi József.

*) Közügyekben minden — bármily elágazó — nézetnek is helyt adunk.

Meghívás.

Miután a „Brassói rabsegélyző egyesület”-nek folyó évi február hó 3-ára hirdetett közgyűlés nem volt határozatképes, tisztelettel értesítettnek az egyesületnek tagjai, hogy a közgyűlés, előbb hirdetett helyen és tárgysorozattal, folyó évi február hó 10-én, délelőtti 11 órakor fog megtartatni, tekintet nélkül a megjelenteknek számára.

Brassó, 1889. február hó 4-én.

Arzt Mihály, Szász Károly,
egyl. alelnök. titkár.

Szám 3217/1888. telekkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a fogarasi takarékpénztár és részvénytársaság végrehajtónak id. Essigmann Friegyes végrehajtást szenvedő elleni 1500 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törv.-szék (a fogarasi kir. járásbíró) területén lévő Galacz községben fekvő, a galaczi 13. számú telekjegyzőkönyvben A + 14. és 15. hrsz. fekvőkre az árverést 462 frtban ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi február hó 18-ik napján délelőtti 9 órakor Galacz község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 46 frt 20 krt készpénzben, végrehajtató kivételével vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1888. augusztus 21.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság
Nagy Lázár,
(70) 1-1 kir. aljárásbíró.

Máriacelli gyomorsöppek.

Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségekben.

Védjegy.

Főműködőanyag: étvágyhiány, gyomorgöngyöség, rossz illatú lélekzet, felfúvódás, savanyú felbőffenés, kólika, gyomorhurut, gyomorfégés, homok- és darakepződés, túlságos nyálkakepződés, sárgaság, undor és hányás, felfújás (ha a gyomortól ered), gyomorgöngyös, székszorulás, a gyomornak étellekkel és italokkal való túlterhelése, gázok, lép-, máj- és aranyeres bántalmak esetében. — Egy üvege ára használati utasítással együtt 40 kr., kettős palack 70 kr.

Központi szétküldés Brády Károly gyógyszerész által Kremsierben (Morvaország).

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jeléül minden üvegnek piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékba kell göngyölvé lennie és a minden üveghez mellékel használati utasításon meg kell jegyezve lenni, hogy az Kremsierben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J., Hornung Gyula, Jekelius J. özevegye, továbbá Jekelius Nándor gyógyszerárban, — Kellemen Ferencz a »Fehér templomhoz« címzett és Schuster L. K. gyógyszerárban; Fogarason Bildner, Hermann gyógyszerészeknél; Földvártn Schneider Vilmos gyógyszerárban; Köhalomban Melas Ede és Wolff E. gyógyszerészeknél; Seps-Szentgyörgyön Betegh Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél; Tusnádon Dobay Lajos gyógyszerárban. (6) 33-52

Jó tanács

aranyat ér! E szavak igazságát különösen betegségek esetében lehet megismerni és ez okból jönnek Richter kiadó intézetéhez a legszívesebben köszönő iratok. »A betegbarát« című, rajzokkal ellátott kis könyv elküldéséért. Mint a szerencsésen meggyógyultak hozzányomtatott értesítései bizonyítják, a benne foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben húszéves tapasztalat eredményei vannak lefelve megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki a becses könyvet megszerezni óhajtja az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven »Egy betegbarátot« és pontos címet s ezimezze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe Lipcsében. A megküldés ingyen történik.

Borárulás nagyban és kicsinyben.

Étteres üvegekben:

Legfinomabb Rajnai Riesling 50 kr.
Villányi vörös bor 45 „
Finom Traminer 40 „
Vizhez való bor 18 „

Nagyban még olcsóbb.

Az üvegekért 8 kr. vétetik és fizettetik.

PAPP FERENCZ-nél.

Brassóban, Nagy-utca 504. szám alatt.

Dr. C. M. FABER

néhai I. Miksa császár személyes fogorvosa, a becsületrend lovagja, B. esben os. kir. szabadalmazott

hygienikus kivonatai a száj s fogak ápolására.

Különleges szájszappan „Puritas“

a legrégebb s egyetlen, már az 1862. évi londoni kiállításon kitüntetett, kitűnő, legjobb s leghatásosabb száj- s fogkonzerváló szer. Egy boboz 1 frt.

Eucalyptus-szaj-essencia.

(Kitűntetve Párisban 1878-ban.)

A legrationálisabb, legártalomdúsabb (78% hatásos alkatrész) személyes fertőztelenítésre különösen alkalmas, teljesen ártalmatlan, pusztán növényi részekből álló kivonat; hygienikus védőszer

kellemetlen szájbűz

ellen, valamint a fogak konzerválására, — kipróbált s hasznosnak bizonyult

torokkatarrhus

és egyáltalában a légzőszerveknek miásmatikus fertőzése ellen.

Egy üveg ára 1 frt 20 kr.

Az orosz császári kormány által 1881. jan. 28-áról 681. med. depart. sz. min. leirat alapján a kórházakba s gyógyintézetekbe bevezettetett.

Kitűnő Puritas-fogkefék, préselt bux- s vegyilag zsirtalantott sörteből. Egy darab ára 50 kr.

Raktárak: Brassóban Jekelius F., Kugler E. Schuster K. L., Köhalomban Wolff E. gyógyszer, valamint Erdély minden gyógy- és illatszerésznél.

Szétküldési raktár. BÉCS, I., Bauernmarkt 3. (4) 3-18

TUTSEK E. temetkezési intézete

Brassó, Nagy-utca 481. sz. alatt, a Tehénpiacz sarkán.
Alapított 1879-ben.

Ajánlja a jelen kívánalmaknak megfelelő, dúsan felszerelt raktárát mindennemű temetkezési cikkekkel, a legolcsóbb félektől a legfinomabb, izléses kiállításukig, — nagyon jutányos árak mellett. Múvirág-koszorúk és koszoru-szalagokból nagy kiválasztás. — Bizományi gyári raktár az első bécsi, légmentes, szilárd készülettű

érezkoporsókból.

Saját asztalosműhelyében készített minden fajta fakoporsókat nagyon csinosan és szilárdul készítve, melyeket olcsó árakban árusít. Saját halotti diszkoci a szükséges halottvívőkkel.

Továbbá átvállal teljes kiállításokat is olyformán, hogy az illető gyászolóknak épen semminemű utánjárásuk nem leszen, és ilyeneket az illető vallásfelekezet rendje és szokása szerint olcsó árban intéz el.

Végül pedig bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani hatóságilag engedélyezett

közvetítő és cselédszerző intézetemet,

előre is biztosítván a n. érd. közönséget szolid és egyenes eljárásom felől.

Bécses pártfogásért esd kiváló tisztelettel

(32) 3-24

TUTSEK E.

TÜDŐ-BAJOK!! (7) 14-50

Lég-exhaláció

gyógyít

tuberkulizist (tűdővész, sorvadást),

A hihetetlen, az orvosoknak elérhetetlennek látszó ideálja, hogy tüdőbajt gyógyítani lehessen, teljesen el van érve. Világhírű tanárok és orvosok elismerései, gyógyultak száz meg száz levelei — melyek autentikus másolatai kíváncsiakra megdöbbentően meggyőzők és céljából bérmentesen megküldetnek, — orvosi szaklapok kedvező tudósításai, a legnagyobb kórházak használata a legfényesebben bizonyítják a »Rectal-Injectio«-val való exhalatio gyógymódnak meglepő, soha nem emélt sikerét.

Statz osztálya: »Láz, éjjeli izzadás, köhögés, váladék elmaradnak, nagyszerű étvágy áll be súlygyarapodás 5 kg-ig.« — Dr. M. Langheim: »Harminez, magas foku tuberkulózis beteg mind felgyógyult.« — Hasonlót jelentenek a betegek is.

• A kúra nem terhes, nem zavaró és biztosít utóbajok ellen. •

A cs. kir. szab. »Lég-exhaláció-készülék« (Rectal-Injectio) teljes felszereléssel, magánhasználatra 8 frt. készpénz beküldéssel vagy utánvét mellett; légszermérővel 10 frt. — Szétküld:

Dr. Altmann Károly, Bécs VII. Mariahilferstrasse 80.

Rectal-Injection

gyógyít

asthma-t, idült bronchial-katarrha-t.

Példaképen többek között értesít Dr. Bergson tanár és Dore és Mr.: »Köhögés, váladék, láz és hörgős három nap alatt csökkent, azután egészen eltűnt. Az álmom és étvágy ismét visszatért; a test hirtelen 1/2 v. 1 kg-m-nal nyert súlyban. A légfárasztóbb életmódot ismét folytatni lehet.« — Cornil tanár és Verneuil tanár: »Asthmámnál azonnali megszűnik a légzési nehézség. Teljes gyógyulás gyakran már 8 nap alatt.« — Dujardin-Beaumez tanár: »Idült bronchial-kathar teljesen gyógyult.« — Fränzel tanár, dr.

Meghívás.

A „Brassói első takarékpénztár és önszegélyző szövetkezet” idei rendes közgyűlését

alábbi tárgysorozattal

f. 1889. évi február hó 17-én délután 2 órakor az „Európa” szálloda nagy termében

fogja megtartani, melyre a szövetkezet t. tagjai ezennel tisztelettel meghívtnak.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. Évi jelentés felolvasása és forgalom előadása.
3. Számvizsgáló bizottság jelentése.
4. Költségvetés előterjesztése.
5. Három tag kiküldetése a jegyzőkönyv hitelesítésére.
6. Indítványok.

Brassó, 1889. évi február hó 3-án.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem

A legfőbb kitüntetések, a legnagyobb világkiállításokon, 1867-óta.

Mindenkor határozottan:

Liebig
társaság

hús-kivonata kérendő,

Csak akkor valódi,

ha minden doboz árújegye, a mel-
lékel névaláírással
kék nyomásban van ellátva.

A Liebig féle húskivonat kitűnő és erőteljes húsléves főzgetni előállítására, valamint leves, mártás, főzelék és húsfélék javítására és fűszerezésére szolgál. Helyesen használva rendkívüli kényelmessége mellett, a háztartásban igen nagy megtakarításra is nyújt alkalmat. — A legkitűnőbb erősítő szer a gyengélkedők és betegek számára.

A Liebig társaság központi raktára az Osztrák-Magyarbirodalom számára:

Berck Károly, osztr. csász. kir. udvari szállító, Bécs, I., Wollzeile 9 sz. a.

Kapható továbbá valamennyi nagyobb fűszer-csemege és gyógyfűszer kereskedésben, valamint minden gyógyszerárban.

A legfőbb kitüntetések, a legnagyobb világkiállításokon, 1867-óta.